

ved at faa sit Endringsforslag vedtaget, medens vi andre, som have mange Ønsker paa Sagtloven, ikke ere komne frem med dem. Det forekommer mig at være et trist Resultat af Forsøget paa at skaffe en Lov her i Landet, som skal frede og værne om Bildtet, om det eneste Resultat skulde blive Vedtagelsen af en Bestemmelse, som tillod Massemyrderi af Bildænder.

P. Jørgensen: Og saa jeg vil gerne fraraade dette Endringsforslag, som er stillet; jeg tror, der er meget lidt Grund til at gaa ind paa det, idet det, som den ærede sidste Taler bemærkede, ikke kan glæde sig ved nogen særlig Sympati. Jeg vil derfor meget fraraade dette Forslag.

Bluhme: Over for den specielle Velvilje, dette Forslag er Genstand for, vil jeg dog tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Den ærede første Taler (Dusen) sagde, at jeg havde udtalt, at andre ærede Medlemmer ikke med samme Ret kunde fremsætte deres Ønske. Nej, det ærede Medlem har misforstaaet mig; tværtimod, jeg forstod saa godt, at ærede Medlemmer havde mange Ønsker, som de hver for sig kunde have samme Berettigelse som jeg til at fremsætte, men at de tilbageholdt deres Ønsker af Hensyn til den Betragtning, at alle deres Ønsker kun gaa ud paa Forandringer i den bestaaende Sagtlovgivning. Forhold der ere ordnede ved Lovgivningen, hvormod det, der her ønskes, er, at noget maa komme ind under Sagtloven, som hidtil ikke har været det. Nu sagde rigtignok det ærede Medlem for Præsto Amts Afd. Valgtreds (A. Hage), at det var absurd af af mig, at komme med dette Forslag, da det ikke havde stor Sympati. (A. Hage: Det sagde jeg ikke). Eller maaste jeg sige det ærede Medlem, at det var urimeligt af mig. (A. Hage: Nej, heller ikke). Meget vel! Det ærede Medlem udtalte i hvert Fald, at det havde vist sig, at dette Forslag ikke havde stor Sympati her i Folketinget. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Sympatierne og Antipatierne veksle med Aarstiderne omtrent; thi første Gang jeg havde den Ære at bringe dette Forslag frem her i Tinget, blev det mødt med særdeles stor Sympati og blev vedtaget en-

stemmig her i Folketinget og som Lovforslag sendt op til Landstinget, og der blev det mødt med samme Sympati, saa hvis det er gaaet tilbage i den Retning, tror jeg oprigtig talt ikke, det ligger i selve Sagen. Det ærede Medlem kaldte det Massemyrderi. Nej, det er netop Massemyrderiet, vi ønske at undgaa derovre. Vi ønske at undgaa, at man skyder ind i en stor Flok Vænder og mishandler dem, og vi ønske at reducere Fangsten til at være mere regelbunden, saa man undgaar alt, hvad der kan kaldes Myrderi og Pinert, og det paa en saadan Maade, at man faar et større Udbytte og lidet Dyrplageri. Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde ønske, Sagen kunde være bleven vedtaget, og jeg kan ikke nægte, at de Indvendinger, der ere fremkomne derimod, have et temmeligt doktrinært Præg. Men jeg skal naturligvis indrømme, at det er et fuldt berettiget Standpunkt at have. Og da jeg, efter at Talere fra alle Sider ere traadte op mod Fuglesøjerne, ikke kan vente, at det bliver vedtaget denne Gang, vil jeg hellere end at se det forkastet, gaa til det Arbejde, at tage Forslaget tilbage. Jeg gør det saa meget hellere, som jeg har Haab om, efter som Sympatien i dette Øjeblik, er meget lavt nede, at den næste Gang vil være steget, og at Bølgegangslaget atter vil være til Fordel for Fuglesøjerne. Jeg skal (altsaa tillade mig at tage Forslaget tilbage.

Formanden (Høgshro): Endringsforslaget er taget tilbage. Er der nogen, som optager det. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Bluhme: Endnu maa jeg maaste tilføje, at naar vi ikke kunne faa det vedtaget, vilde jeg ønske, at man vilde forkaste hele Lovforslaget; thi hvis Rigsdagen forkastede den midlertidige Sagtlov, havde vi den Fordel at staa paa vår Bund, saa vi kunde tage fat paa at ordne Sagtloven næste Aar. Saalænge vi have disse Forlængelser af den midlertidige Sagtlov at holde os til, har jeg ikke stort Haab om, at vi nogen Sinde faa en ordentlig Sagtlov.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.